

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI.
№ 40 (547)

Середа, 4 квітня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ЯКИЙ ТВІЙ ОСОБИСТИЙ ПОДАРУНОК ПЕРШОМУ ТРАВНЮ?

● ЦІННА ІНІЦІАТИВА ДОЯРОК КОЛЕКТИВУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПРАЦІ КОЛГОСПУ «УКРАЇНА». ▲ ЮНАКИ І ДІВЧАТА ОБЛАСТІ СТАЮТЬ НА УДАРНУ ТРУДОВУ ВАХТУ. ◆ ВИЩЕ ПРАПОР ПЕРЕДСВЯТКОВОГО ЗМАГАННЯ ЗА КОМУНІСТИЧНУ ПРОДУКТИВНІСТЬ ПРАЦІ

Розпочався квітень — другий місяць весни. Трудова весна першого року комуністичного двадцятиріччя йде просторами рідної Вітчизни. Незабаром і велике свято трудящих усього світу — Перше травня. Як же ми зустрінемо його, чим порадуємо нашу рідну матір-Вітчизну?

«Особистими трудовими подарунками!» — заявляють сьогодні молоді шахтарі і машинобудівники, господарі будівельних майданчиків і залізничники, тваринники, учні Кіровоградщини. Так, не тільки молоді — всі наші люди складатимуть трудовий рапорт. Це вже стало традицією нашого народу. Як пароплави впевнено йдуть на яскравий маяк, так трудящі звертають свої погляди вперед, до знаменної дати.

Одержимо до Першого травня по 1300 літрів молока від кожної корови! — запевнили доярки колгоспу «Україна» Гайворонського району. Їх відкритий лист до всіх молодих доярок області опублікувала наша газета 28 березня цього року. На закінчення свого листа вони пишуть:

«Такий рубіж — по плечу комсомолі! Тому-то й закликаємо ми вас, дорогі друзі: давайте всі разом готувати трудовий подарунок Вітчизні. Молодь завжди й скрізь

йшла в числі перших. Тож позмагаємось за першість у ці передтравневі дні».

В нашій області добре відомі хороші діла цього прекрасного колективу комуністичної праці, його боротьба за високі надії молока, за зниження собівартості тваринницької продукції. Не раз він брав на себе сміливі зобов'язання, і завжди з честю справлявся з ними. Немає сумніву, що і на цей раз дівчата дотримують свого слова.

Бюро обкому ЛКСМУ України цими днями схвалило цінну ініціативу хашеватських доярок по розгортанню бойового передтравневого змагання. Справа честі комсомольських організацій — всіляко поширити цей патріотичний почин, залучити всіх молодих робітників, колгоспників, членів учнівських виробничих бригад до участі в змаганні за гідну зустріч свята весни — Першого травня.

А що значить залучити всю молоді до змагання по-справжньому, по-комуністичному? Це значить: допомогти кожному молодіжному колективу, юнакові і дівчині визначити свої можливості по достроковому виконанню зобов'язань, добиватися створення учасниками змагання умов для високопродуктивної праці, подбати про практичне пов-

торення досвіду маяків, широку гласність змагання.

Радісні вісті надходять до редакції з підприємств і будов, колгоспів, радгоспів, шкіл області. Свідчать вони про великий, справді небувалий ентузіазм молодих трудівників міст і сіл, викликаний підготовкою до XIV з'їзду ВЛКСМ.

Ось один приклад з багатьох. Як тільки дізналися доярки колгоспу імені Чапаєва Новоукраїнського району про добрий почин своїх колег з Гайворонського району, вони в той же день обговорили відкритий лист, зважили всі свої можливості, і взяли на себе підвищене соціалістичне зобов'язання — до свята Першотравня надіти від кожної корови не менш 1200 літрів молока. Дівчата зараз мають на своєму рахунку: Лідія Кудря — по 862 літри на фуражну корову, її подруга Раїса Полішук — 800 літрів надоїла. По 10—12 літрів від кожної корови одержують подобі Ольга Бабенко, Надія Дубова.

В цьому році підготовка до Першотравневого свята проходить під знаком всенародної боротьби за перетворення в життя рішень безрезневого Пленуму ЦК КПРС. Свято праці і весни майже співпадає зі знаменною подією — 50-річчям газети «Правда». Сьогодні на третій сторінці нашої газети актив позаштатних кореспондентів «Молодого комунара» закликає всіх юнокорів зустріти цю дату особистими трудовими подарунками, а читачів газети — помножити ряди дописувачів. Хай же за словом ідуть славні трудові діла!

Менше місяця лишлося до Першого травня. Ознаменуємо ж свято весни і миру новими трудовими перемогами в ім'я торжества комунізму!

А чи справді тут все гаразд, як здається спочатку? Правда, приміщення ферми хороше, добре утеплене, чисте. Худоба забезпечується кормами без перебоїв. Але ж запарення їх не проводиться. Відсутня тут і механізація, якщо не рахувати автопоїлок. Керівники артілі обіцяють незабаром придбати «явлинки», але поки що тут доять тварин вручну.

Взагалі, до доїння тут ставляться недбало. Вим'я корів взимку підмивали холодною водою.

Всі ці недоліки, звичайно, можна ліквідувати. Та от лихо: нікому цим зайнятися. Бо від завідуючого фермою П. Ольховського годі чекати цього: на найменше зауваження доярок він відповідає брутально лайкою, а із зоотехніком Г. Веременком рідко можна поговорити серйозно (дуже вже часто він на підпитку буває).

А про те, яка роль у всьому цьому комсомольців, — ви вже знаєте. Правда, є ще райком комсомолу. Знаходиться він, до речі, недалеко від згаданої ферми. І секретар райкому т. Ярушенко та інші працівники часто навідуються сюди. Та за зовнішнім благополуччям не бачать вони недоліків, як так даються взнаки долінським тваринникам.

Рейдова бригада: Л. СОПІЛЬНЯК — доярка, Т. ЛИТВИН — обліковець ферми № 1 колгоспу «Дружба», Л. БАБИЧ — спецкор «Молодого комунара», Долінський район.

Механізатори першої комплексної бригади колгоспу імені Кірова Олександрівського району вирощуватимуть в нинішньому році кукурудзу на площі 200 гектарів без затрат ручної праці. Тож кожен день, що залишився до свідби, вони прагнуть використати з найбільшою користю для себе. Щоб в ударному наступі все гаразд було.

На знімку: заступник бригадира по механізації Іван Данилович ЧИРВА проводить заняття з молодими механізаторами.

Фото В. ЧАЙКИ.

Електроцех — одна з кращих дільниць Кіровоградського районного відділення «Сільгосптехніки». З початку нинішнього року тут відремонтовано 269 електромоторів, 16 генераторів, виготовлено 9 силових трансформаторів, 125 акумуляторів і 8 зварювальних генераторів.

З щоденним перевиконанням виробничих норм працює комсомолець Іван Бурлака. Ставши на трудову вахту на честь 14-го з'їзду ВЛКСМ, молодий електронамотувальник вже підготував 39 електромоторів, які відремонтовано сільськими механізаторами.

На знімку: І. БУРЛАКА. Фото І. НАЗАРТІЯ.

Вийшли в поле трактори

ЗАГУЛИ трактори на ланах колгоспу «Реконструктор» Долінського району. Першими вивели свої машини на закриття вологи механізатори Валентин Рудковський, Анатолій Шараваров, Володимир Дурилов. Ще взимку готувались до цього моменту молоді механізатори — вивезли 3.200 тонн гною на свою ділянку.

Сім комсомольсько-молодіжних агрегатів, створених у радгоспі, вирощуватимуть без затрат ручної праці качанисту на 300 гектарах і, крім того, 25 гектарів гороху.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ.

ДІВЧАТА — НА ТРАКТОР

ЗА НАВЧАННЯ

В УЧИЛИЩА механізації області надходять все нові й нові заявки.

З колгоспу імені Куйбишева Новоархангельського району приїхала в Гайворон Галина Таусан. Вона хоче стати кваліфікованим механізатором. Знання, здобуті дівчиною в середній школі, допоможуть їй в цьому.

Разом з Галиною в Гайворонському училищі механізації будуть навчатися Надія Біліченко з того ж колгоспу, Валентина Заріцька з артілі «Шлях до комунізму» Новоукраїнського району та Оксана Кобець з колгоспу «10-річчя Жовтня» Гайворонського району.

З нетерпінням чекають дівчата початку занять. І, щиро кажучи, заздять Марії Узенюк: дівчина незабаром вже має їхати на практику в рідний колгосп «Пам'ять Леніна» Голованівського району.

І ЗА КЕРМОМ БУДУТЬ ПЕРШИМИ

НІХТО з працівників відділку № 4 радгоспу «П'ятихатський» не пам'ятає, щоб таке питання поставало колись на відкритих комсомольських зборах. Цього разу молоді говорили про роботу дівчат на сільськогосподарських машинах.

Перед сільським господарством партія ставить грандіозні завдання, які треба розв'язати у найближчий час. Разом з цим зростає потреба в кадрах механізаторів. Отож передові робітничі комсомолки Ніна Павлушик та Ліда Удянська вирішили вступити до Олександрійського училища механізації, а після закінчення повернутись в рідний колгосп.

— Ми хочемо сказати, що дівчата можуть добиватися великих успіхів не тільки в рільництві і тваринництві, а й за кермом трактора, — заявили Ніна і Ліда на зборах. — Ще й з хлопцями позмагаємось.

М. САЄНКО.

Петрівський район.

Відкрився II Міжнародний конкурс імені П. І. Чайковського

МОСКВА, 2 квітня. (ТАРС). Глибоко людяну музику П. І. Чайковського люблять мільйони людей на всій земній кулі. Виявом цієї любові, поваги, захоплення генієм композитора було вчора урочисте відкриття в Кремлівському Палаці з'їзду другого Міжнародного конкурсу піаністів, скрипачів, віолончелістів, що носить ім'я видатного музиканта. На урочистій церемонії відкриття конкурсу були присутні товариші Ф. Р. Козлов, О. М. Косигін, А. І. Мікоян, Д. С. Полянський, М. С. Хрущов, В. В. Гришин, П. Н. Демічев, Л. Ф. Ільчов, Б. М. Пономарьов, О. М. Шелєнін. Відкрила урочисті збори і вітала учасників та гостей міністр культури СРСР К. О. Фурцева.

Потім виступив голова організаційного комітету конкурсу композитор Д. Д. Шостакович. Як музикант я щасливий, як радянський громадянин я пишаюся тим, що моя країна скликала і сердечно

приймає в столиці таке представницьке і поважане зібрання музикантів, каже він. Як людина свого віку я радію з того, що конкурс імені Чайковського духом своїм і спрямованістю утверджує найбільш благородні ідеали, близькі всьому прогресивному людству.

Сердечно зустріли присутні виступи членів журі конкурсу професора Паризької консерваторії Моріса Марешаля і відомого румунського диригента Джордже Джоржеску. Теплі слова привітання молодим учасникам конкурсу привітав лауреат Першого конкурсу імені П. І. Чайковського Ван Кліберн.

Конкурс відкрито! 2 квітня почалося прослуховання.

Вдень 1 квітня перед будинком Московської консерваторії, біля пам'ятника П. І. Чайковському відбувся мітинг з нагоди відкриття конкурсу імені безсмертного композитора.

НА ЗАСІДАННЯ правління артілі молодий агроном-овочевод Люба Карпушина ледве не заїздила. Пробралася бокєм між рядами стільців і присіла за широкою спиною бригадира тракторної бригади Івана Федотовича. Стала уважно слухати. Говорив голова колгоспу Кузьма Панасович Кравченко.

— Ви знаєте, товариші, що нас трохи присоромили в районі за паліж новонароджених поросят. — Навіть більше, ніж трохи — поправив його секретар парторганізації Христофор Кононович.

Кузьма Панасович запнувся і видавив з себе довге «гм-м-м». По обличчю ковзнула ледве помітна посмішка.

— Отож я й кажу, нашим поросяткам бракує вітамінів і перш за все провітаміну «А» та вітаміну «Д». — вів далі Кузьма Панасович. — А втім, цій біді можна легко зарадити. Необхідно тільки організувати вирощення зеленої маси пшениці, кукурудзи ячменю гідропонним способом в зимових умовах.

— Як це зимою? — запитав хтось. — А так, як це роблять у Молдавії, як почали робити наші сусіди в радгоспі «Інгульський». — відповів голова.

Хтось кахикнув. А дід Микола Сидорович підкинув. — Еге ж казка хороша, але з неї штанив не пошисив.

Прокотився стриманий смішок. Але враз обірвався, коли зі свого стільця піднялася Люба.

— Не такий-то вже й дотепний ваш жарт, Микола Сидоровичу. — випалила одним духом і відразу злякалася гостроти свого голосу.

— Я... я трохи знаю, як це робиться. В технікумі нам говорили... Та ще читала, як роблять у Молдавії, — продовжувала нескладно, ковтаючи слова. — І якщо правління доручить, я... берусь організувати цю справу.

Люба навіть не думала, що голова колгоспу вміє так задоволено широко посміхатися. Хоч, правда, звідки їй було це знати. Адже вона працює тут лише чотири місяці. Прийшла сюди прямо з технікуму.

На світанку наступного дня Люба йшла до ферми. Сухий сніг хрипло рипів під ногами. Холодний вітер шпарив обличчя. Ферма знаходилася край села. І Любі трохи лячно стає. А втім, і не тому, що засніженими вибалками бредє одна. Лякало інше. «А що коли не вийде? А що як не справлюся, не зумію?»

Відчула, що змерзла, і побігла на мерехтливий вогник ферми.

Пізніше під'їхали до ферми голова колгоспу, головний агроном Галина Терентіївна Плюхова і... Микола Сидорович. Деякий час оглядали приміщення, вимірювали, раділися, сперечалися. Але тепер Миколу Сидоровича немов би хто підминив. Любу навіть назвав Іванівною. Нарешті схопив дошку і по-молодецькому уклав її на козлах.

— Ну що ж, як кажуть, на все добре. Думаю, що обскасамо інгульців.

Робота закінчилася. На допомогу Миколі Сидоровичу прибули ще два теслярі. Через день стелажі були готові. Поглядуючи жовтотілі дубові стожки стелажів, Микола Сидорович урочисто запевнив:

— Стоятимуть дочко, сто літ ще й з гаком.

А через два дні на стелажі поблискували п'ятдесят чотири оцинкованих лотки зроблених умілими руками Миколи Сидоровича. Прибув електромонтер, переобладнав електропроводку.

В перший день коли зерно кукурудзи, пшениці, ячменю уже лежало в лотках, Люба хвилювалась не менш, ніж на державному екзаміні в технікумі. Раз у раз поглядала на термометр, поливала зерно спеціальним хімічним розчином. Одночасно стежила, щоб не було в лотках зайвої вологи... В турботах пролетіли перші три дні. Навідувалася сюди і головний агроном Г. Т. Плюхова. Допомогала дружніми порадами, підбадьорювала.

Але Люба розуміла, що основна відповідальність за успіх цієї корисної справи лежить на ній. Розуміла, отож і хвилювалась ще більше. Третього дня розлучилися перші зерна. Тиха радість обняла дівчину. Тільки коли знову заїхала Галина Терентіївна Плюхова, сказала упевнено:

— Тепер справа піде.

Галина Терентіївна з несприваною цікавістю продовжувала оглядати лотки. Погляджувала густу синьозелену щетину ростків кукурудзи. На мить задумалася, загадково посміхнувшись.

— Мабуть, щось не так? — запитала Люба.

Дівчина з відкритою

ВИПУСКНИЦЯ Чернівецького технікуму залізничного транспорту Ніна Герезенко не заперечувала, коли їй запропонували тимчасово попрацювати старою ремонтною робітницею дев'ятого околотку Гайворонської дистанції колії Південно-Західної залізниці. «Це навіть на краще», — подумала Ніна, — побуду практичних навчків».

Всією душею віддавалась комсомолка роботі. Що було незрозумілим — не соромилася в досвідчених колісників розпитати. Тому й вивчання Ніни по служ-

бових шаблях сприймав робітничий колектив як законне. І де б не трудилася комсомолка — техніком ремколонні станції Дукля, техніком околотку, в технічному відділі дистанції колії, де й зараз працює, — скрізь сумлінно ставилася до справи. Виконана нею робота — чи то розрахунок кривих, чи складання технічних паспортів і креслень — завжди відзначається технічною грамотністю і акуратністю. Ось чому їй часто доручають виконувати навіть інженерну роботу.

Права, незабаром і Ніна Герезенко стане інженером. Вона — заочниця дружого курсу інституту інженерів залізничного тран-

— Ні, я не про те. Все добре. Я тільки хотіла сказати, що ти так змінилася, виросла якесь відразу за ці дні.

— Завтра наші поросятка смакуватимуть свіжий корм.

Минали дні, тижні, по-зимовому холодні й сірі, але напружені, сповнені приємних турбот. Особливо багато було мороки з кукурудзою. Адже вона так любить тепло і світло. А його невисстачає. Урожай були низькі — всього п'ятнадцять—двадцять кілограмів «Невже не можна підвищити врожай? — думала Люба. — А що як над лотками почепити додаткові електролампи?».

Так і зробила. Допомогло. Чотири кілограми зерна кукурудзи почали давати тридцять п'ять—сорок кілограмів зеленої маси...

Якось в кінці лютого до артілі завітала з сусіднього колгоспу «Більшовик» комісія по перевірці змагання. Гості попрямували до одного з приміщень свиноферми.

До свинарника ввійшла Люба. Мабуть тому, що в руках вона тримала пучок листочків кукурудзи, від неї немов би пахло весною. Невідомо, яким чином зі станка вискочив рябенький кабанчик. Він голосно заверещав, закружляв біля Люби. Вона підхопила його на руки. Кабанчик відразу замовк, жадібно потягнувся до зеленої. Гості задоволено посміхалися.

— Значить, кажете, зелена маса вас виручає? — звернулася голова комісії до Кузьми Панасовича Кравченка.

— Ще й які! У нас тепер майже не буває падежу новонароджених поросят. Видаємо щоденно по сто грамів на голову.

— Цікаво, чи економічно вигідно це для колгоспу? — запитала знову.

Відповіла Люба: — Посудіть самі: кожні всіяні чотири кілограми зерна дають не менше 35—40 кілограмів зеленої маси.

— Цілком ясно. А тепер підемо на вашу «фабрику». — звернулись до Люби гості. — Повчимося.

— Вірно, — підтвердив Христофор Кононович. — Хороший досвід, як естафета, повинен передаватися з рук в руки. Як же інакше? Адже все це для загального добра.

Дуже сподобалися Любі слова секретаря парторганізації. Її серце співало від щастя: вона з радістю передасть своїм сусідам цю естафету, нехай невеличку, і поки що першу в її житті.

А. ДЕМІДОВ.

Колгосп «40-річчя Жовтня» Устинівського району.

Ліда Кручай — одна з кращих телятниць не тільки в Сальківському бурякорадгоспі, а й у Гайворонському районі. Любить діачина свою роботу, тож її підопічні й почувують себе добре, набирають вагу. Кожне теля дало по 1160 грамів добового приросту в живій вазі за останній місяць.

Такі успіхи прийшли не випадково. Із знанням справи трудиться комсомолка, бо ж вона — студентка сільськогосподарського технікуму.

На знімку: Ліда КРУЧАЙ.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

душею

спорту. Сама вчиться, і допомагає своєму чоловікові, колісному майстрові Вадиму Суменкову поступити до вузу.

Підружнє життя не заважає Ніні бути активною комсомолкою. Вона — агітатор, громадський розповсюджувач періодичної преси. Поважає Ніну Герезенко молодь за широту і відверту душу, за працьовитість. Тому комсомольці й обрали її заступником секретаря комсомольської організації.

Ш. Б'ЯЛОГЛОВСЬКИЙ.
м. Гайворон.

На приморській Подніпрянщині

... Чудові села в приморському районі! Причому, деякі з них виникли виключно в останні чотири-п'ять років. З міста Хрушов дорога веде в напрямі до Калантаєва. Це одне з віддалених від райцентра сіл і, разом з тим, близьких: туди регулярно ходить автобус.

Від'їжджаємо з міста. Праворуч хороше селіще рибалок, трохи далі, ліворуч — Ревівка. Біліє шиферна покрівля добротних будинків вздовж широких вулиць. Старого села з його солоняними стріхами, що було за кілометр-півтора далі, — ніби й не існувало. Тільки на його колишній околиці, на пагорку, лишилися приміщення тваринницьких ферм. Зараз тут розташована третя бригада колгоспу імені XXI з'їзду КПРС. До одного з крайніх приміщень котить влітку свої води рукав Кременчуцького моря. Ця затока — чудове місце для розведення водоплавної птиці.

Не випадково ревівці вирішили використати багатства «голубої долини». Торік делегація колгоспу їздила в радгосп «Сагайдак» Кіровоградської і «Яготинський» Київської області за досвідом вирощування птиці. Відтоді зав'язалася тісна дружба з пташницями відомих на Україні «фабрик» пташиного м'яса. Ревівці листуються з яготинцями, радяться. Адже самі вирішили уже в 1962 році виростити і здати на м'ясо державі 100 тисяч качок.

Славно трудяться пташниці Любов Шерстюк і Поліна Стороженко, Меланія Ткаченко і Люба Астасій. Люба Астасій до нинішнього року була свинаркою. Щороку комсомолка добивалася хороших успіхів. Із запровадженням механізації — праця свинарок полегшувалася, штат скоротився, і молода трудівниця очоче перейшла на птахоферму. Поки що там 6400 голів качок. За день птахоферма одержує 800—850 яєць. В перші два місяці цього року державі продано їх понад 22 тисячі штук.

ЗА СІМ кілометрів від Ревівки розташоване Подорожнє. Тільки назва, як згадка, лишилася від старого села, яке у свій час в числі кількох інших потрапило в зону затоплення. Держава виділила переселенцям необхідні будівельні матеріали, надала велику грошову допомогу. І тепер там, де був степ і вітер гаяв переко-

типоле, виросло село з хорошими будинками, широкими вулицями, обсадженими фруктовими і декоративними деревами. В селі є електрика, радіо, водопровід. А в центрі — магазини, двоповерхове приміщення середньої школи, віддалік — лікарня.

БАГАТО відрадних змін сталося і в іншому приморському селі — Великій Андрусівці. Тільки за останні два роки більше ста сімей справили новосілля. Нещодавно тут відкрито чайну, збудовано дитячі ясла, а незабаром стане до ладу лікарняне містечко. Є в селі багата бібліотека, просторий клуб. До утворення Кременчуцького моря по сусідству була ще Мала Андрусівка. Пізніше жителі переселилися у Велику Андрусівку, і село стало ще кращим, впорядкованим.

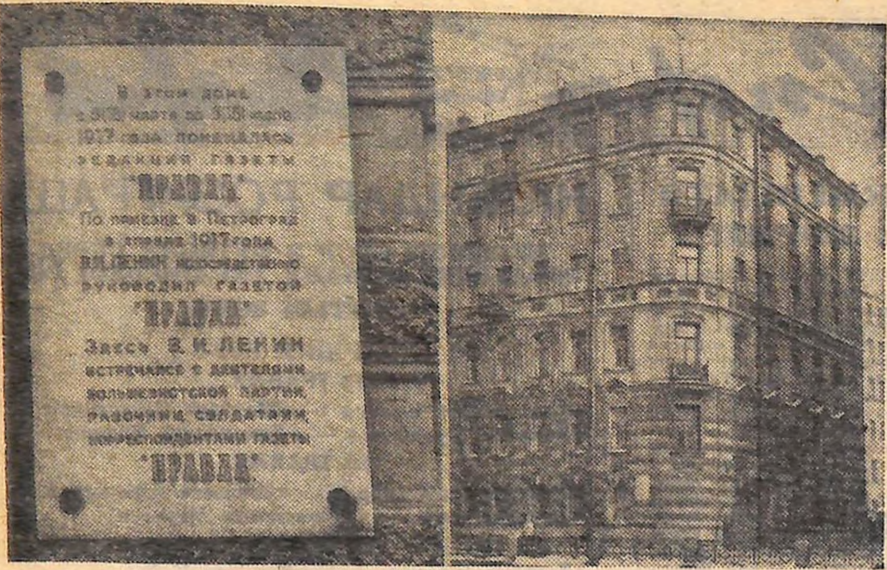
... А ось і Калантаєво, — теж нове село, по-своєму красиве.

Та хотілося б розповісти ще про один населений пункт. Тут на початку минулого десятиріччя був хутір Озера, в якому нараховувалася жменя людей. Центр колгоспу знаходився у селі Талова Балка. Побувайте тепер в Озерах. Не впізнаєте села. Понад триста дворів і новобудов, свинарник з двома відгодівельними майданчиками на 1000 голів, типовий чотирирядний корівник на 200 голів та інші споруди.

В колгоспі імені Жданова люди гарячої вдачі. Взяти хоч би колектив свиноферми третьої бригади. Над дверима одного з приміщень, де утримується маточне поголів'я, напис: «Тут працюють кращі свинарки артілі...» Іх троє: Ольга Скрипник, Гаяна Щербина і Тетяна Скрипник. Торік майком визначилася наймолодша Таня. Вона одержала по 25 поросят від кожної свиноматки. Відраділи були показники і її подруг по роботі.

У ждановців тісна співдружність з шефами — робітниками автотранспортного управління Кременчуцькесбуду. Вони допомогли прокласти водопровід на свиноферму, встановити вузькоколійку від кормокухні до відгодівельних майданчиків, подати допомогу в механізації трудомістких процесів на молочно-товарній фермі.

(Закінчення на 3-й стор.)

ЛЕНІНГРАД. 5 травня 1962 року минає 50 років з дня виходу в світ першого номера ленінської газети «Правда». На знімку: будинок № 32 по набережній ріки Мойки, де в квітні 1917 року розіщувався редакція газети «Правда», і меморіальна дошка на ньому. Фото Н. НАУМЕНКОВА. (Фотокроника ТАРС).

СТРІНЕМО 50-РІЧЧЯ „ПРАВДИ“ ОСОБИСТИМИ ТРУДОВИМИ ДАРУНКАМИ, ПРИМНОЖИМО РЯДИ ЮНКОРІВ „МОЛОДОГО КОМУНАРА“

5 травня вся громадськість нашої країни разом з багатомільйонною армією журналістів, робітників і юнкорів відзначатимуть знаменну дату в історії радянської преси — 50-річчя з дня виходу в світ першого номера нашої любимої газети «Правда» — центрального органу Комунистичної партії Радянського Союзу.

Ювілей газети «Правда», виплеканої вождем революції В. І. Леніним, радянські люди святкують в дні, коли наша країна вступила у новий, найважливіший період свого розвитку — в період розгорнутого будівництва комунізму. Програма Комунистичної партії стала для радянських людей надійним дороговказом у житті і труді.

Свій скромний вклад у створення матеріально-технічної бази комунізму вносять і юні дописувачі «Молодого комунара» — активні провідники і поборники найважливіших громадсько-політичних завдань.

Велика армія юнкорів Кіровоградщини вже зробила чимало хорошого. На підприємствах області були проведені масові рейди по перевірці використання резервів соціалістичної економіки. З ініціативи юнкорів були створені рейдові бригади, які перевіряли готовність колгоспів і радгоспів до весни, проводили громадський огляд тваринницьких приміщень до і в період зимівлі худоби. Всі ці заходи з участю активістів газети принесли велику користь. Та ми впевнені, що можна і треба зробити значно більше. Вважаємо, що найкращим подарунком славному ювілею «Правди» буде дальший широкий розмах юнкорівського руху, численне зростання друзів газети; доб'ємось того, щоб на всіх підприємствах, в колгоспах і радгоспах були створені юнкорівські пости, які б систематично сигналізували редакції про все те, що стає на перешкоді впровадженню прогресивних методів праці, популяризували передовий досвід.

На нові патріотичні діла надихнув радянських людей беззаставний Пленум Центрального Комітету КПРС. Тисячі юнаків і дівчат, наших ровесників, йдуть сьогодні працювати на село — на передній край боротьби за круте піднесення сільського господарства.

Створення повного достатку сільськогосподарських продуктів — наше бойове завдання. Щоб допомогти нашим товаришам, візьмемо ж під свій контроль, особливо в період весняної сівби, використання сільськогосподарської техніки; створимо свої дозори по перевірці якості весняно-польових робіт. Неухильно слідкуватимемо за вчасним і доброякісним виконанням підприємствами завдань села.

На нас, молодих дописувачів, спрямовані погляди сотень наших друзів і старших товаришів. Ми повинні бути першими скрізь і в усьому. Ось тому вважаємо, що найкращою відзнакою 50-річчя «Правди» будуть наші високі виробничі показники, особисті трудові подарунки рідній Комунистичній партії.

Дорогі друзі! Зустрінемо ж 50-річний ювілей газети «Правда» добрими юнкорівськими ділами, славними успіхами в роботі на всіх ділянках комунистичного будівництва.

Учасники наради юнкорівського активу «Молодого комунара»:

Ю. ВАНІН — інженер СКБ заводу «Червона зірка», О. ГУДИМ — слюсар ремонтно-механічного заводу (м. Хрушов), В. ГРЕБЕНЮК — робітник (м. Кіровоград), В. ПОЛОНСЬКИЙ — слюсар Кіровоградського заводу «Динамік», В. ПРАВЕЦЬКИЙ — помічник машиніста паровоза (ст. Знамянка), Ф. ПЛАХТІЙ — робітник будівельного тресту (м. Кіровоград), О. ЛАДАН — терміст Кіровоградського агрегатного заводу, В. СТРЕЛЬЦОВ — змішний майстер Байдаківської брикетної фабрики, Г. ТОЛОК — начальник виробничого відділу облімцевпрому, Л. ТЕРНАВСЬКА — учениця Первозванівської середньої школи Кіровоградського району, І. СНІГІРЬОВ — арматурник будуправління № 3 (м. Олександрія), Л. УЛИЧ — бригадир садо-городньої бригади Люшневатського відділу бурякорадгоспу Ульяновського району, Г. УДОВИЧЕНКО — помічник машиніста електровоза (Семенівсько-Головківський вуглерозріз), В. ЧАБАНЕНКО — інженер Кіровоградського агрегатного заводу, Г. ФІЛАТОВ — садівник артілі «Радянська Україна» Новопраського району.

30 БЕРЕЗНЯ в обласному Будинку політосвіти зібрався на нараду-семінар юнкори-виробничники — з підприємств, колгоспів, будов. Делегат ХІХ з'їзду комсомолу України редактор обласної газети «Молодий комунар» П. Марченко розповів активістам преси про роботу форуму українських комсомольців. Потім зав'язалась жвава, ділова розмова про нові завдання молодих авторів, про те, якими особистими трудовими подарунками зустрінуть друзі газети п'ятдесятиріччя «Правди».

Виступає інженер спеціального конструкторського бюро заводу «Червона зірка» Ю. Ванін. Коли розмова заходить про нові сільськогосподарські машини, колгоспник артілі «Радянська Україна» Новопраського району Г. Філатов запитує: — Які нові механізми готують конструктори для висіву кукурудзи і бобових? — Для висіву гороху, наприклад, розроблено і впроваджується у виробництво спеціальне пристосування, — говорить Ю. Ванін. — Кукурудзозаводів нинішньої весни червонозорівці порадує новою сівалкою «СКГН-6А» більш спрощеної конструкції. Ця машина працює на підвищених швидкостях. Нові машини червонозорівців, над якими працює зі своїми колегами і наш позаштатний кореспондент Ю. Ванін, — хороший подарунок п'ятдесятиріччю ювілею газети «Правда».

Цікавим був виступ терміста Кіровоградського агрегатного заводу О. Ладана.

— Інколи юнкор пише до газети, — говорить зокрема О. Ладан, — а про стійнітку, що виходить на його підприємстві, забуває. До 50-річного ювілею «Правди» значно поліпшити зміст та оформлення низової преси — це і наше, юнкорівське завдання.

Думку О. Ладана підтримали інженер агрегатного заводу В. Чабаненко, помічник машиніста електровоза Семенівсько-Головківського вуглерозрізу Г. Удовиченко, помічник машиніста паровоза В. Правецький (ст. Знамянка), бригадир з Люшневатського відділу радгоспу Ульяновського району Л. Улич.

Учасники обласної наради-семінару прийняли відкритий лист до всіх юнкорів області. Працівники апарату редакції газети «Молодий комунар» з учасниками наради провели практичні заняття.

На знімку: учасники обласної наради-семінару юнкорів-виробничників.

Фото В. КОВПАКА.

ТВОРЧИ УДАЧИ І...

«Радянська Батьківщина очима юного фотолюбителя» — так називалася виставка, присвячена 40-річчю піонерії, яка була влаштована в кінотеатрі «Мир» під час весняних канікул. Скажемо наперед, що в цілому виставка мало відповідала своїй темі. Лише частина знімків, у першу чергу ті, що представляли Олександрійська дитяча технічна станція, виправдала задум організаторів виставки.

В центрі стенду олександрійців — робота під назвою «Старе і нове». Екскаватор зруйнував трухлявий будинок, лише на уламках стін тримається покрівля. Хмара куряви йде від ковша машини. А за цією руйною, яка ніби звільнила перспективу, височить чотирьохповерховий дім. Він з'явився у всій своїй красі, впорядкований, обжитий. Тема дуже хороша. Треба визнати, що перше місце журі присудило заслужено. Але хто ж автор? Підпису немає.

Поруч — знімки з елементами пейзажу: «У школі» і «Рибалки». Дуже вдало задумані і виконані фотографії. Авторів теж залишилися «інокніто». Між іншим, дві останні роботи вже демонструвалися на попередній фотовиставці. На цей раз їх виставили, очевидно, тільки для того, щоб інші «вчилися».

І ще на одному знімку олександрійців варто зупинитися: «Репетиція». З першого погляду здається, ніби фотографія невиразна. Але це тому, що знімок недостатньо скадрований. Але скільки щирості в очах драмгуртківців, індивідуальних особливостей у позі, у виразі обличчя кожного. На жаль, знову погляд зупиняється на словах: «Знімок фотографіка». Чому таке розпливчасте формулю-

вання? Адже конкурс не закритий, не під девізами. Прізвища авторів цікавлять не тільки членів журі, а й глядачів.

Якщо олександрійці м властивий свій, так би мовити, «почерк», то цього не скажеш про знімки гуртківців обласного Палацу піонерів. Тут любители захоплюються фотографуванням піонерських зборів, зустрічей школярів з робітниками, виступів учасників художньої самодіяльності. Безумовно, теми важливі, але ж не варто надто захоплюватися ними. Правда, зміст окремих знімків розкритий досить вдало. Високо оцінило журі твір учня восьмого класу школи № 4 Івана Псьола «На уроці російської мови», а також деякі фотографії виробничого характеру. Загальний недолік: на багатьох знім-

ПРОГАЛИНИ

каж в око впадає позування, відчуття напруження людини перед об'єктивом. Групові фотографії композиційно повторюються.

Доборові тем треба почитати у гуртківців обласної станції юних техніків. Серед цікавих з цієї точки зору робіт — «Пісня друзів» Корвійця, «Автограф» Довженської, «Ми не забудемо вас, герої» Німедіної. Але реалізація задуму не зовсім вдала, невиразна, особливо в перших двох. Дрібний план, звичайні пози. До вдалих фотографій можна віднести такі: «Майбутній хімік» Довженської та «Радіолюбитель» Корвійця і Довженської.

На інших знімках цього ж гуртка, особливо там, де мова йде про виробниче навчання учнів, різко помітне позування. Те ж саме

характерне і для багатьох експонатів з районних та

сільських Будинків піонерів. Загальна вада всіх — бажання охопити кадром якомога більше. Знімки від цього стають невиразними, дрібними, губяться основний задум, центральний об'єкт.

Прикро, що дехто небагато поставився до відбору знімків. Технічно недосконалі — пожовклі, сірі фотографії подав фотгурток Кіровоградської обласної екскурсійно-туристської станції.

Фотосправа — один із засобів естетичного виховання дітей. Тому їй треба надавати належного значення. Як показала виставка, не в кожному навіть із представлених гуртків (а всього їх в області 420) це добре розуміють.

О. ДУЧЕНКО, В. КОВПАК.

На приморській Подніпрянщині

(Закінчення)

— Наш колгосп, — розповідає секретар парткому Володимир Євдокимович Петров, — багатогалузеве господарство, добре оснащене технікою. В розпорядженні артілі 24 трактора різних марок, 19 вантажних автомашин, 6 зернових комбайнів.

Хорошою славою користуються колгоспні механізатори. Торік багатим видався урожай колосових культур. Під час збирання його прославився молоді комбайнери Василь Снято, Микола Тапон та інші.

Здалека видніється в Озерах лікарня. На варті здоров'я трудівників — кваліфіковані медичні працівники. Культурно живуть озериани. В багатьох жителів є швейні машини, мотоцикли, радіоприймачі і телевізори. Методом народної будови споруджено просторий літній кінотеатр. Зараз зводиться клуб на 400 місць. Тут розмістяться також бібліотека.

В одній з кімнат сільської Ради — агітпункт. Людно в ньому, особливо

ввечері. Серед трудівників сіл, що входять до Озерської сільради, агітаційно-масову роботу проводить великий загиб агітаторів, зокрема вчитель Надія Савелівна Яременко і Галина Іванівна Шумейко, бригадир колгоспної будівельної бригади Олексій Сергійович Чепурний. Це ж він, О. Чепурний, чотири роки тому брав участь у плануванні ряду вулиць нового села, господарських приміщень, магазинів.

КОЛГОСПНЕ село... З кожним роком воно стає все красивішим. Бо живуть у ньому працьовиті люди, ті, чиїми руками створюється достаток.

Приморські соціалістичні села Подніпрянщини тримають курс у комунистичне завтра.

М. ДЕЛЯТИНСЬКИЙ,
М. МАЩЕНКО.

Новогеоргіївський район.

ГРОМАДСЬКІСТЬ ЗАСУДЖУЄ

ЦЬОГО разу розширене засідання виконкому Бобринської міської Ради було незвичайним. Голова виконкому С. І. Шербов першим виніс на обговорення питання про негідну поведінку в громадських місцях трьох горілчаних побратимів — робітника допоміжного го хлібоприймального пункту Віктора Галькевича, працівника електростанції комбінату комунальних підприємств Володимира Усика і Володимира Сахненка, який буквально на другий день після повернення з місця ув'язнення вступ на хуліганство. Сюди ж запрошені батьки і керівники підприємств, де працюють винуватці.

Дільничий уповноважений районного відділення міліції т. Чернов і начальник міського штабу народної дружини директор сільськогосподарської технікуму т. Маркітаненко доповіли членам виконкому про обставини справи і на неспростованих фактах довели винність порушників спокою. Від сорому Володимир Сахненко не з'явився на засідання виконкому, послідило вітхав з Бобринця. За нього відповідав старий батько.

...Було це так. Віктор Галькевич запросив до себе Володимира Сахненка і розповів злим півлітровку хлопця замішав до центру міста. Там зустріли Володимира і втрех випили у чайній по сто грамів.

Невдовзі хлопці направились до сільськогосподарського технікуму, де в той вечірній час проходили спортивні заняття. Зухвала поведінка неспроштених гостей викликала обу-

рення. Хлопцям запропонували негайно залишити навчальний корпус. Розлютований Віктор Галькевич на прощання цосил вдарив вхідними дверима, і з них вилетіли шибки.

І ось двоє порушників несуть відповідальність за вчинені дії, похнюпавшись від сорому.

— Чому залишив навчання в морехідному училищі? — запитав Галькевича член виконкому, директор першої міської середньої школи Д. Ф. Кобица. — Не вдалося вчитися з-за ряду обставин. — мимрив у відповідь чорнявий парубічко.

Принципову оцінку хворобливим явищам дала член виконкому, народний суддя району К. Т. Шербакова. Вона нагадала присутнім, що Володимир Усик і Володимир Сахненко разом відбували покарання за хуліганство, і обоє знову взяли ся за своє...

Завдякуючи районному ошадкасою Я. Ф. Гонтар звернувся до батька Володимира Усика, керуючого районною конторою по заготівлях і відгодівлі худоби. В. К. Усика: — Пам'ятаєш, Василю Корнійовичу, як ми разом будували наше життя, ділили навіпіл труднощі перших років колективізації? То був тяжкий час. Чому ж синя свого виховуєш погано?

Виконком суворо покарвав порушників порядку. Та на цьому крапку ставити ще рано. Боротьба з різними хворобливими явищами — справа усієї громадськості.

І. ГОРОВИЙ,
позаштатний кореспондент
«Молодого комунара».

В ЧИНОК Василя ПОЛТАВСЬКОГО

ВЕЧОРИЛО. Щоб ско- роти дорогу, Єв- доким Дмитрович Денде- марченко вирішив пройтись понад ставком. Не встиг ступити декілька кроків, як лід тріснув, і старий опинився у воді. Сил вистачило, щоб об- пертись ліктями об кри- жину.

Поруч бавилися діти. Почули крик старого і побігли назустріч чоло- вікові, який йшов греб- лею. Це був молодий колгоспник Василь Пол- тавський.

— Дідусь потопав, врятуйте...

Через кілька хвилин Василь був уже біля ополонки, подав старому руку. Життя Євдокима Дмитровича було врято- ване.

Д. ВАЛАХ,
с. Першотравенка
Компаніївського району.

6 КАНДИДАТИ В ЗБІРКУ!

МІНУЛОЇ неділі в Кіровогра- ді закінчилися обласні зма- гання юних шахістів. В резуль- таті напружених поєдинків пер- ше місце виборола команда кіровоградців у складі учнів середньої школи № 6 Геннадія Гершманна, Любо Суховещенко та Олександра Сухера. Друге і третє місце відповідно поді- лили команди Олександрійсько- го і Гайворонського районів.

В особистій першості серед юнаків не мав собі рівних Олександр Віталій Моїн, серед дівчат — Людмила Гер- шинова (Олександрія). Добре також виступили Ярина Шень (Добровеличківська школа-ін- тернат), Люба Суховещенко та шахістка з Олександрівської середньої школи № 2 Світлана Козача. Всі вони є кандидатами в збірну команду області для участі в республіканських зма- ганнях.

М. КОНТРОБАРСЬКИЙ,
головний суддя змагань.
На знімку: призери облас- них змагань з шахів Світлана КОЗАЧА (зліва) та Віталій МОЇН.

Фото В. ЮР'ЄВА.

КАЛЕНДАР РОЗИГРАШУ

ПЕРШОСТІ СРСР З ФУТБОЛА СЕРЕД ЮНАЦЬКИХ КОМАНД УКРАЇНСЬКОЇ РСР (ТРЕТЬОЇ ЗОНИ)

**ПЕРШИЙ КРУГ
13 ТРАВНЯ**

«Колгоспник» Черкаси — «Шахтар» Олександрія,
«Динамо» Кіровоград — «Локомотив» Вінниця.

20 ТРАВНЯ

«Шахтар» Олександрія — «Динамо» Кіровоград,
«Динамо» Київ — «Колгоспник» Черкаси.

27 ТРАВНЯ

«Динамо» Кіровоград — «Динамо» Київ,
«Локомотив» Вінниця — «Шахтар» Олександрія.

3 ЧЕРВНЯ

«Динамо» Київ — «Локомотив» Вінниця,
«Колгоспник» Черкаси — «Динамо» Кіровоград.

10 ЧЕРВНЯ

«Локомотив» Вінниця — «Колгоспник» Черкаси,
«Шахтар» Олександрія — «Динамо» Київ.

**ДРУГИЙ КРУГ
17 ЧЕРВНЯ**

«Шахтар» Олександрія — «Колгоспник» Черкаси,
«Локомотив» Вінниця — «Динамо» Кіровоград.

24 ЧЕРВНЯ

«Динамо» Кіровоград — «Шахтар» Олександрія,
«Колгоспник» Черкаси — «Динамо» Київ.

1 ЛИПНЯ

«Динамо» Київ — «Динамо» Кіровоград,
«Шахтар» Олександрія — «Локомотив» Вінниця.

8 ЛИПНЯ

«Локомотив» Вінниця — «Динамо» Київ,
«Динамо» Кіровоград — «Колгоспник» Черкаси.

15 ЛИПНЯ

«Колгоспник» Черкаси — «Локомотив» Вінниця,
«Динамо» Київ — «Шахтар» Олександрія.

КЛАСОМ ВИЩЕ

ТОРІК жіноча баскетбольна команда обласної ради то- варств «Авангард» стала пер- еможем першості центральної ради свого товариства серед колективів другої групи. Це дало право кіровоградським спортсменкам нині перейти у групу класом вище.

Перед виїздом на республі- канську першість відбулися об- ласні відбіркові змагання. Фіна-

лістами їх стали баскетболістки Кіровограда і Хрущова. Зустріч між ними закінчилась з ра- хунком 58:34 на користь спорт- сменок обласного центру.

М. ПЕРЕДІРІЄНКО.

В Голованіську закінчили- ся змагання з настільного тені- су серед школярів району. Пер- емогу здобули юні тенісисти Перегонівської середньої школи.

Л. ГРИМАЧ.

НОВИНИ ЕКРАНУ

Ці фільми ви побачите у квітні

В ЦЬОМУ місяці глядачі че- кає приємна зустріч з по- пулярним кіноактором Олексі- ем Баташовим. У новому худож- ньому фільмі «Десять днів од- ного року», поставленому режис- сером М. Роммом, він створив чудовий образ молодого талано- витого радянського вченого- атомника Дмитра Гусева.

І дорослим, і дітям цікаво бу- де подивитися кінофільм «Лю- дина-амфібія» за мотивами по- пулярного роману О. Беляєва. В цій картині зіграли артисти М. Симонов, М. Козаков, В. Да- видов, В. Корень, А. Вертин- ський. Режисер — В. Казан- ський і В. Чеботарьов.

Для кінокартини «Дівчата» відбудеться в нашій країні. В цен- трі сюжету — доля п'яти под- руг, сусідок по гуртожитку, їх праця. Фільм розповідає про мораль, про стиду, про взаємо- відносини молоді, про кохання, яке народжується по-різному, і по-різному впливає на людей. Сценарій твору написав Б. Бел- ний, режисер — постановник Ю. Чулюкін. В головних ролях артисти Н. Рум'янцева і М. Рибніков.

«Планета бур» — так назива- ється новий фантастичний фільм, поставлений режисером П. Клушанцевим за мотивами однойменної повісті О. Казан- цева. В картині розповідається про першу радянську космічну експедицію на планету Венеру.

Космонавти потрапляють у різні, надзвичайно складні ситуа- ції: опускаються на морське дно, зустрічають невідомі тварини і т. д.

Зібравши цінні відомості, космо- навти повертаються на зем- лю великого народного співака, засновника нової китайської му- зики.

Життя і творчість Не Ера присвячений фільм «Не Ера». Виробництво Шанхайської кіно- студії «Хаянь» КНР.

На екрани випускаються кіно- ротометражі художні фільми «Анафема», «Беззахисна» і «Вбити людину», поставлені за творами О. Купріна, А. Чехова і Джека Лондона.

Відома кіностудія Німецької

Демократичної Республіки «ДЕФА» у квітневому реперту- арі буде представлена кінопо- вістю «Одного літнього дня».

Ви побачите новий фільм чехословацької кіностудії «Бар- андов» — «Гордіт Лойза», польського кінокомедію «Щасли- віх Антоні», англійську кіноко- медію «Карлтон Браун — дипломат», фільм «Помста», поставлений спільно кінемато- графістами Іспанії та Італії, тощо.

У широкоекранних кінотеат- рах демонструватиметься ру- мунський фільм «Бурхливі ро- ки», підзначений срібним при- зом на II Міжнародному кіно- фестивалі у Москві.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

КІНОТЕАТР «МИР». «Люди- на-амфібія». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 і 4 год. дня, 6, 8 і 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕР- ЖИНСЬКОГО. «Людина-амфі- бія». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. і 5 год. 30 хв. дня, 7 год. 30 хв. і 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». «Людина-амфібія». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 і 4 год. дня, 6, 8 і 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНІКА». До- кументальний фільм «Великий бар'єр». Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «Друг пісні». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

В БІЖИ за УКРАЇНУ

С. СЮЛЬСЬКИЙ,

Сторінки
комсомольського
літотиску

Партизанський загін, нові товариші

НАСТУПНОГО ДНЯ, годин до семи вечора, я відправився на завод. Закупити квитки було легко. Поступово зал наповнювався. Я здалеку побачив Шаповалова, промайнула вихраста шевелюра Льоно Владнева. Потім погасло світло, і ми опинились в Німеччині. Адольф Гітлер, випинаючи груди і махаючи головою, прий- мав парад. Карбуючи крок, проходили війська «СС». Роздобрівши фразу з задо- воленими обличчями одержували посилки з штемпелями Київ, Одеса, інші ходили повз вистручених в шеренгу радянських дівчат, підбираючи собі робітниць поміщи- нських і витривалих. Я затулив очі, щоб

не бачити всього цього, і думав про майбутню операцію. Нарешті фільм закінчився. Люди з полегшенням зітхну- ли, піднялись, потяглись до виходу. Я, не оглядаючись по боках, йшов услід за іншими, стискаючи в кишені ручку фінського ножа.

Коли вийшли у двір, із будки з'явився вартовий з автоматом. Він відкрив ворота і стояв, не ворухачись, поки люди виходили на вулицю. Не дійшовши до воріт, я, як було умовлено, трохи пригнувся і прослизнув у будку. При слабкому світлі ліхтаря розпізнав притисну- ту до стінки фігуру Кліма Івановича. Слава богу, він вже тут. Я заліз під стіл. Затамувавши подих, ми чекали. Чутно було, як тихо перемовляються глядачі, які виходили, потім все стихло. Заскрипіли ворота — це вартовий їх закрив. Потім почулись кроки, ближче, і вартовий, нічого не підозрюючи, з'явився в дверях. Не встиг і кроку ступити, як Клим Іванович кинувся на нього всім тілом, той тільки застогнав — і вже ганчірка була в роті. Я вхопив ніж і одним ударом прикінчив його. Ми залишили тіло вбитого в будці, а самі вийшли у двір. Клим Іванович двічі протяжно свиснув.

Майже одночасно нічну темряву прорізали два світ- лячки фар, і крита машина зупинилась біля воріт.

Ми відкрили ворота, а з-за рогу заводського складу вже йшли, зігнувшись під тягарем мішків, три темні фігури. Швидко навантажили останні мішки, шофер дав газу. Через хвилину машини вже не було, а ми, учасники цієї справи, зникли в темряві ночі...

Продовження. Початок див. в газеті за 28, 30 без- резня.

рез Буг і пішли по тихій сільській вулиці, що тяглась вздовж скалистого берега.

На самому краю села, на скелі, що висіла прямо над Бугом, наче приліплені, стояв будинок під чер- пачиним дахом, навколо будинку — тин. Не доходячи до хвіртки, зустрівся нам хлопець з хворостиною, же- нучи гусей, він подивився на нас і спитав пароль. Женя зідловів «Амонал», і ми пройшли далі, мимо другого вартового, який стояв біля самих дверей в будинок. Там йшли збори. Проводив їх політрук пар- тизанського загону «Б» Петро Трохимович Федоров.

Коли ми увійшли, він повернув голову на стук дверей, і я побачив немолоде, втомлене обличчя з глибоко запалими, мабуть, від безсоння, очима.

Женя підійшов до нього і доповів:
— За вашим наказом привів товариша Сюльського,
— Добре. Проведіть його поки що у ту половину.

Ми вийшли в іншу кімнату, і те, що я побачив, мене дуже здивувало: через всю кімнату від стіни до стіни стояв довгий стіл, накритий скатертиною, а на ньому тарілки, чарки, випізка і закуски. Біля вікна сиділи два музиканти з духовними інструментами, а біля пли- ти молода нарядна жінка у вінчальному вбранні.

Було схоже на те, що готується весілля. Невже тепер, в цей страшний час, можна було святкувати весілля? Знайшли час, нічого сказати! Але, однак, подивимось, що буде далі.

(Далі буде).

ПИСЬМІ!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ г. Кіровоград.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 90123.

Зам. № 2271.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора, Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себел

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова